

rende paa Regulativet optagen Stk løber, med mindre denne sidste enten allerede er bleven udlagt som Kirke- eller Skolesti, feller fra Alders Tid upaatakt er bleven benyttet af Alle og Enhver.

vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

5) § 5 faalydende:

Alle andre Gangstier end de, der i vedkom- mende Regulativ ere optagne som offentlige, er Gieren eller Brugerens af de Jorder, over hvilke de gaae, beføiet til at aflægge, uden at dog derved de, som formene at have Udkomst til Stiens Benyttelse, udelukkes fra ved Sags Anlæggelse at søge deres formeentlige Ret gjort gjældende.

vedtoges med 65 imod 1 Stemme.

Det blev derefter eenstemmigt med 70 Stem- mer vedtaget at henvise Lovforslaget til 3die Behandling.

Formanden: Forinden vi gaae over til det næste Punkt, skal jeg tillade mig at med- dele, at de Herrer paa deres Pladser vil finde omdeelt Betænkningen i den Skjoldnæs- holmske Sag samt Riste over Vædringsforslag til 3die Behandling af Pensionsloven. End- videre skal jeg anmode de ærede Rigsdags- mænd, som maatte være tilstuds at stille Væ- dringsforslag til de igaar til 1ste Behandling fore- tagne Sager om Hovoriets Afløsning, om at ville indgive dem til Udvalgets Ordfører senest ved Mødets Begyndelse imorgen. Vi gaae dernæst over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig første Behandling af Forslag til Lov angaaende Afhændelse af det til Lehn, Stam- huse og Fideicommisser hørende Bøndergods. Den 6te Kjøbenhavnske Rigsdagsmand har Ordet.

Mourier: Dersom der er noget Ord, som tør gjøre sikker Regning paa at finde An- klang her i Salen, da er det dette: „Selveien- doms Udbredelse“. Man domme meer eller mindre rigtigt, meer eller mindre fri for Gen- sidighed om vore Fæsteforhold, saa ere vi dog

uden Tvivl Alle enige i, at Selveiendom i og for sig har høist betydelige Fortrin fremfor Fæste, og at det altsaa i samme Grad, hvori dette er Tilfældet, maa være ønskeligt, at Fæste- godset gaaer over til Selveiendom, dog at det forstaaer sig, at denne Overgang kun kan ønskes iværksat paa en i sig hensigtsvarende, paa en naturlig og fremfor Alt paa en retfærdig Maade. Om selve Unskeligheden af Fæstegods- sets Overgang til Selveiendom, kan der, an- tager jeg, ikke være deelte Meninger her i Sa- len. Det er overalt en af Tidens Fordringer, at stræbe hen imod dette Maal, og vel kan der være forskellige Meninger om, hvilke Midler der i denne Henseende ere de rette, hvilke de rette Veie ere, som bedst og sikkerst føre til Maalet, men om Maalet selv er der ingen, kan der ingen Tvist være. Nu kan der, som sagt, vistnok indenfor de betegnede Grændser være stor Meningsulig- hed om, hvilken Veie man helst bør betrede; men der frembyder sig dog her atter et Punkt, hvor alle Anskuelser synes at maatte forene sig, nemlig, at man i hvert Fald maa ønske de særegne Baand havede, som hvile paa Dispo- sitionen over en betydelig Deel af Fæstegodset, og som gjøre det, om end ikke umuligt, saa dog i høj Grad vanskeligt, at dette Gods kan komme til at gaae over til Selveiendom. I dette Negative, at disse Baand maa ønskes havede, at disse særegne Hindringer for den attraaede Overgang fra Fæste til Selveien- dom maa ønskes bortryddede, der synes mig Alle, som virkeligen ville Selveiendoms Fremme, at maatte være enige, og dette er det netop, som tilsigtes ved det Lovforslag, der nu fore- ligger, idet man nemlig har søgt at udfinde Midler, ved hvilke de Baand kunde have, som særligt hvile paa Dispositionen over det Fæstegods, der henhører til Lehn, Stamhuse og andre Fideicommisser.